

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2002

Nr 1150—1157

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1150	Statsrådets förordning om ändring av reglementet för statsrådet 4683
1151	Statsrådets förordning om ändring av 1 § polisförordningen 4685
1152	Statsrådets förordning om Statens ekonomiska forskningscentral 4686
1153	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om museiverket 4688
1154	Statsrådets förordning om ändring av sjukförsäkringsförordningen 4691
1155	Statsrådets förordning om statskontoret 4694
1156	Finansministeriets förordning om ändring av 1 § finansministeriets beslut om statskontorets avgiftsbelagda prestationer 4697
1157	Finansministeriets förordning om ändring av 2 § finansministeriets förordning om förvaltning av aktier, andelsbevis och andra värdepapper som ägs av staten 4698

Nr 1150

Statsrådets förordning

om ändring av reglementet för statsrådet

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från statsrådets kansli, *ändras* i reglementet för statsrådet av den 18 december 1995 (1522/1995) 7 § 7 punkten, 17 § 1 mom. 23 punkten och 2 mom. samt 19 § 1 mom. 27 punkten, dessa lagrum sådana de lyder, 7 § 7 punkten och 19 § 1 mom. 27 punkten i förordning 1326/2001 samt 17 § 1 mom. 23 punkten i förordning 730/2000 och 2 mom. i förordning 221/2001, samt *fogas* till 17 § 1 mom., sådant det lyder i förordningarna 730/2000 och 738/2001, en ny 32 b-punkt som följer:

7 §

Vid statsrådets allmänna sammanträde handläggs och avgörs följande *ekonomiska ärenden*:

7) överlåtelse av statens fastighetsförmögenhet och utarrendering av statens jord-egendom, överföring av beslutanderätten från ministerier till ämbetsverk och inrättningar i fråga om överlåtelse av statens fastighetsförmögenhet inom de gränser som anges i lag samt överlåtelse av statens lösa egendom och bestämmande om användningen av egendom som staten fått som arv inom de gränser som bestäms genom förordning,

17 §

Till inrikesministeriets verksamhetsområde hör följande kategorier av ärenden:

23) verksamhetsformer enligt lagstiftningen om privata säkerhetstjänster samt inkvarteringsrörelsens resandekort,

32 b) samordning av hemlandets beredskap inom civil krishantering,

Till inrikesministeriets verksamhetsområde hör dessutom

länsstyrelserna
Befolkningsregistercentralen
häradsämbetena, polisinrättningarna i hä-

radena samt magistraterna
centralkriminalpolisen
skyddspolisen
rörliga polisen
Polisyreshögskolan
Polisskolan
Polisens teknikcentral
Polisens datacentral
Räddningsinstitutet
nödcentralverket
Brandskyddsfonden
Utlänningsverket
gränsbevakningsväsendet.

Helsingfors den 19 december 2002

Statsminister *Paavo Lipponen*

19 §

Till finansministeriets verksamhetsområde
hör följande kategorier av ärenden:

— — — — —
27) ordnande av lokalteter för statens
ämbetsverk och inrättningar, underhåll av
lokaliteterna samt allmän organisering av
förvaltningen av statens fastighetsförmögen-
het och fastighetsväsen,
— — — — —

—————
Denna förordning träder i kraft den 1
januari 2003.

Överinspektör Elisa Kumpula

Nr 1151

Statsrådets förordning
om ändring av 1 § polisförordningen

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från inrikesministeriet,
ändras 1 polisförordningen av den 8 september 1995 (1112/1995) 1 § 2 mom. 1 punkten
underpunkt a, sådan den lyder i förordning 181/2001, som följer:

1 §	polisinspektör, överkommissarie och kom-
_____	missarie,
Polismän är	_____
1) följande som hör till polisbefälet:	
a) inom polisens högsta ledning polisöver-	
direktören, polisdirektör, polisöverinspektör	
och polisöverinspektör, utbildningschef samt	

Denna förordning träder i kraft den 1
januari 2003.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Lagstiftningsråd Kirsti Vihermaa

Nr 1152

**Statsrådets förordning
om Statens ekonomiska forskningscentral**

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 2 och 5 § lagen den 12 januari 1990 om Statens ekonomiska forskningscentralen (27/1990) och 8 § 2 mom. statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994), dessa lagrum sådana de lyder, 2 och 5 § lagen om Statens ekonomiska forskningscentralen i lag 904/2002 och 8 § 2 mom. statstjänstemannalagen sådant det lyder i lag 281/2000, som följer:

1 §

Överdirektören leder forskningscentralens verksamhet och ekonomi. Överdirektören svarar för att verksamheten och ekonomin ordnas på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat samt särskilt för att resultatmålen nås liksom även för rapportering om verksamheten och ekonomin. Överdirektören skall följa utvecklingen inom forskningscentralens verksamhetsområde och vidta åtgärder för att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

Utöver det som föreskrivs i lagen om Statens ekonomiska forskningscentralen beslutar överdirektören

1) om forskningscentralens allmänna riktlinjer för verksamheten och detaljerade resultatmål för forskningscentralens verksamhet och ekonomi inom ramen för de resultatmål som finansministeriet fastställt,

2) om forskningscentralens verksamhets- och ekonomiplan samt budgetförslag, samt

3) om andra ärenden som är vittsyftande och av principiell betydelse för forskningscentralen.

Överdirektören undertecknar forskningscentralens bokslut och de handlingar som hänför sig till det.

2 §

Behörighetskrav för tjänsten som överdirektör vid forskningscentralen är högre högskoleexamen, god förtrogenhet med ekonomiska forskningsuppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

3 §

Överdirektören utnämns av statsrådet. Den övriga personalen vid forskningscentralen utnämns eller anställs av överdirektören, om inte detta i arbetsordningen har överförts på någon annan tjänsteman.

Finansministeriet förordnar på överdirektörens framställning en ställföreträdare för honom eller henne.

4 §

Vid forskningscentralen finns en delegation som stöder ämbetsverkets verksamhet och som behandlar inriktningen för utvecklingen av forskningscentralens verksamhet, riktlinjerna för verksamheten och den strategiska planeringen av forskningscentralens verksamhetsområde och kommer med initiativ som gäller denna verksamhet samt avger på begäran av forskningscentralen och finansministeriet utlåtanden som hänför sig till

utvecklandet av forskningscentralens verksamhetsområde. Till delegationen hör överdirektören och högst sju andra medlemmar, av vilka en är en representant för personalen som den valt inom sig. Finansministeriet utnämner delegationen på framställning av forskningscentralen för viss tid, dock högst för fyra år.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 30 december 1996 om Statens ekonomiska forskningscentralen (1332/1996) jämte ändringar.

Överdirektör Martti Hetemäki

Nr 1153

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om museiverket

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 14 februari 1992 om museiverket (119/1992) 2 och 3 §, 4 § 2 mom., 5 § 1 och 2 mom., 6 § 1 mom., 7 § 4 och 5 punkten, 9 § 2 mom., 10 §, 11 § 1 mom. och 2 mom. 3 punkten samt 12 och 13 §,

av dessa 2 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 477/2000, 3 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 442/1995, 4 § 2 mom. och 7 § 5 punkten sådana de lyder i sistnämnda förordning, 11 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 944/1997, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 442/1995 och förordning 123/2000 samt 13 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda förordning, som följer:

2 §

Museiverkets verksamhet styrs och leds av en direktion som tillsätts av undervisningsministeriet för fyra år i sänder.

Direktionen består av en ordförande samt sju andra medlemmar, av vilka en är generaldirektör, en är överdirektör och en är en person som museiverkets personal utser inom sig. Den sistnämnda medlemmen har en personlig ersättare. Direktionen väljer inom sig en vice ordförande.

I museiverket fattas beslut dessutom av ett särskilt sammanträde vars ordförande är generaldirektören och medlemmar överdirektören, förvaltningsdirektören och avdelningsföreståndarna.

3 §

Vid museiverket finns Finlands nationalmuseum, som är kulturhistoriskt riksmuseum, och andra verksamhetsenheter.

Finlands nationalmuseum sköter de uppgifter som avses i 1 § till den del de inte hör till verksamhetsområdet för någon annan verksamhetsenhet.

Närmare bestämmelser om museiverkets organisation, verksamhetsenheternas och personalens uppgifter, handläggningen och avgörandet av ärenden samt den övriga interna ordningen för verksamheten ges i arbetsordningen. Generaldirektören fastställer arbetsordningen efter att ha hört direktionen.

4 §

Vid museiverket finns dessutom en överdirektör (Finlands nationalmuseum) och förvaltningsdirektör, avdelningsföreståndare och andra tjänstemän samt personal i arbetsavtalsförhållande.

5 §

Generaldirektören leder museiverkets verksamhet samt svarar för att museiverkets uppgifter sköts på ett resultatgivande sätt. Generaldirektören och, för Finlands nationalmuseums del, överdirektören svarar för att direktionens beslut verkställs.

Överdirektören, förvaltningsdirektören och avdelningsföreståndarna bistår generaldirektören vid ledningen av verket.

6 §

De ärenden som ankommer på museiverket avgörs av direktionen, det särskilda sammanträdet, generaldirektören, överdirektören, förvaltningsdirektören, en avdelningsföreståndare eller av någon annan i arbetsordningen förordnad tjänsteman.

7 §

Direktionen avgör ärenden som gäller:

4) de allmänna principerna för utställningsverksamheten,

5) förordnande av ställföreträdare för generaldirektören och överdirektören, samt

9 §

Museiverkets särskilda sammanträde är beslutfört när ordföranden och minst två andra medlemmar är närvarande. Vid det särskilda sammanträdet skall dock alltid förvaltningsdirektören och chefen för den verksamhetsenhet till vars verksamhetsområde ifrågavarande ärende huvudsakligen hör vara närvarande.

10 §

Generaldirektören avgör de ärenden om vilka inte bestäms att de skall avgöras av direktionen eller det särskilda sammanträdet eller som enligt förordningen eller arbetsordningen inte skall avgöras av någon annan tjänsteman.

Generaldirektören och chefen för en verksamhetsenhet kan i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra ärenden som annars ankommer på en underlydande.

11 §

Av generaldirektören, överdirektören, förvaltningsdirektören och avdelningsföreståndarna

krävs i praktiken visad ledarförmåga samt av generaldirektören dessutom erfarenhet av ledarskap.

Dessutom krävs:

3) av överdirektören och avdelningsföreståndarna högre högskoleexamen samt god förtrogenhet med respektive enhets uppgiftsområde, samt

12 §

Generaldirektören utnämns av statsrådet utan att tjänsten förklaras ledig.

Överdirektören, förvaltningsdirektören och avdelningsföreståndarna utnämns av direktionen.

Överdirektören utnämner eller anställer tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande vid Finlands nationalmuseum.

Den övriga personalen utnämns eller anställs av generaldirektören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen.

13 §

Generaldirektören beviljas tjänstledighet av undervisningsministeriet. Vid tjänstledighet som varar högst en månad eller grundar sig på tjänstekollektivavtal, beviljas dock generaldirektören tjänstledighet av sin ställföreträdare och överdirektören av sin ställföreträdare.

Överdirektören beviljas tjänstledighet som varar längre än en månad och andra tjänstemän tjänstledighet av generaldirektören, om inte något annat bestäms i arbetsordningen. Tjänstemännen vid Finlands nationalmuseum beviljas dock tjänstledighet av överdirektören.

Om utnämningar till tjänsteförhållande för viss tid beslutar samma myndighet som beviljar tjänstledighet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Den direktion som tillsattes före ikraftträdandet av förordningen fortsätter utökad med överdirektören i sitt uppdrag mandattiden ut.

De bestämmelser i den arbetsordning som utfärdats med stöd av den förordning som gällde vid ikraftträdandet vilka inte strider

4690

Nr 1153

mot denna förordning gäller tills en arbetsordning enligt denna förordning träder i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2002

Kulturminister *Kaarina Dromberg*

Regeringsråd Erkki Norbäck

Nr 1154

Statsrådets förordning om ändring av sjukförsäkringsförordningen

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i sjukförsäkringsförordningen av den 1 november 1963 (473/1963) 12 §, sådan den lyder i förordning 717/1991, samt

ändras 9 §, 14 § 3 och 4 mom., 18 § 1, 4 och 5 mom., 18 a §, 18 b § 1 och 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 9 § i förordning 650/1994, 1511/1995, 511/2001 och 710/2001, 14 § 3 mom. i förordning 1624/1993, 14 § 4 mom. och 18 § 5 mom. i förordning 1215/1996, 18 § 1 mom. i förordning 799/2001, 18 § 4 mom. och 18 a § 2 mom. i förordning 420/1995 och 18 b § 1 och 3 mom. i förordning 1325/1990, som följer:

9 §

Dagpenning skall fastställas på grundval av den arbetsinkomst som konstaterats vid beskattningen året före arbetsoförmågans inträde och arbetsinkomsten för året i fråga enligt lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare. Har likväl den försäkrade under det skatteår, för vilket arbetsinkomsten enligt det ovan sagda skall tas till grund för dagpenningens fastställande, blivit berättigad till i 27 § 6 mom. sjukförsäkringslagen avsedd pension, fastställs dagpenningen på grundval av arbetsinkomsten för föregående skatteår, under förutsättning att sistnämnda arbetsinkomst är större än den arbetsinkomst som konstaterats vid beskattningen året före arbetsoförmågans inträde. Vid fastställande av särskild moderskapspenning, moderskapspenning och föräldrapenning samt partiell föräldrapenning som betalas till modern skall den tidpunkt då rätt till särskild moderskapspenning eller till moderskapspenning inträder, vid fastställande av faderskapspenning och föräldrapenning

samt partiell föräldrapenning för fadern den tidpunkt då rätt till faderskapspenning och föräldrapenning för fadern eller faderns rätt till partiell föräldrapenning inträder samt vid fastställande av specialvårdspenning den tidpunkt då rätt till specialvårdspenning inträder, anses motsvara tidpunkten för arbetsoförmågans inträde.

14 §

I ansökan om dagpenning, särskild moderskapspenning, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning och partiell föräldrapenning samt specialvårdspenning skall den försäkrade meddela sina personuppgifter samt de övriga uppgifter som folkpensionsanstalten vid fastställandet av ansökningsformuläret föreskriver. Till ansökan skall dessutom fogas behövlig utredning om sjukdomen och den tidpunkt då arbetsoförmågan inträdde.

För att få moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning eller partiell föräldrapenning skall den försäkrade med av läkare eller

hälsovårdscentral utfärdat intyg styrka att hennes havandeskap varat minst den tid som bestäms i 21 § 2 mom. sjukförsäkringslagen. Förutsättning för att föräldrapenning eller partiell föräldrapenning skall utbetalas till barnets moder eller fader är att folkpensionsanstaltens byrå tillställts intyg över sådan efterundersökning som avses i 30 § sjukförsäkringslagen. För att få specialvårdspenning skall den försäkrade förete sådan utredning som folkpensionsanstaltens byrå anser vara behövlig.

18 §

Särskild moderskapspenning, moderskaps- och föräldrapenning betalas för bestämda tidsperioder i efterskott i rater som omfattar högst 25 vardagar. Första raten av moderskapspenningen omfattar dock 30 vardagar. Om havandeskapet i annat fall än i ett sådant som nämns i 23 § 1 mom. första meningen sjukförsäkringslagen har upphört tidigare än 30 vardagar före den beräknade tidpunkten för nedkomsten, betalas första raten av moderskapspenningen inom 30 vardagar efter att havandeskapet upphört. Även faderskapspenning betalas i efterskott för högst fyra sammanhängande perioder på 1—18 vardagar under moderskapspennings- och föräldrapenningsperioden, sammanlagt dock högst för 18 vardagar, samt dessutom för en sammanhängande period på 1—12 vardagar omedelbart efter utgången av föräldrapenningsperioden. Likaså betalas specialvårdspenning i efterskott för bestämda tidsperioder, dock med tillämpning av vad som sägs om betalning av dagpenning i 17 §.

Om föräldrarna har kommit överens om att dela föräldrapenningsperioden skall detta utredas i ansökan om föräldrapenning. Vid ansökan om partiell föräldrapenning skall till båda föräldrarnas ansökningar dessutom fogas ett arbetsavtal om deltidarbete som den försäkrade ingått med sin arbetsgivare. Av arbetsavtalet skall framgå det överenskomna arbetstidsarrangemanget samt den lön som betalas för deltidarbete. En förälder som är företagare skall förete en tillförlitlig utredning över att det arbete han eller hon utför i det egna företaget minskar till 40—60 procent

samt att inkomsterna minskar på motsvarande sätt. I ansökan om faderskapspenning eller föräldrapenning för fadern skall dessutom anges de tider då fadern sköter barnet och inte förvärvsarbetar eller har annat arbete utanför hemmet. Fadern skall omedelbart anmäla hos folkpensionsanstaltens byrå om han inte längre deltar i skötseln av barnet.

Om den försäkrade under moderskapspennings-, den särskilda moderskapspennings- eller föräldrapenningsperioden börjar förvärvsarbete eller börjar med annat arbete utanför hemmet, skall han eller hon anmäla därom hos Folkpensionsanstaltens byrå i god tid innan arbetet inleds. På samma sätt skall anmälan göras om föräldrapenning betalas till fadern för den tid då båda föräldrarna arbetar. Den försäkrade skall omedelbart anmäla om andra ändringar som påverkar betalningen av särskild moderskapspenning samt moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenning samt partiell föräldrapenning. Folkpensionsanstaltens byrå kan även bestämma att den försäkrade skall förete en utredning om dessa.

18 a §

Då föräldrapenning eller partiell föräldrapenning söks på den grund att den försäkrade har tagit barnet i sin vård i avsikt att adoptera det, skall den försäkrade förete av socialnämnden eller i 17 § 2 mom. adoptionslagen (153/85) avsedd adoptionsbyrå utfärdat intyg häröver. I ansökan skall anges de tider under vilka den försäkrade deltar i vården av barnet och inte förvärvsarbetar eller har annat arbete utanför hemmet. Folkpensionsanstaltens byrå skall omedelbart underrättas om avbrott i vården av barn. I övrigt gäller i fråga om anmälningsskyldigheten och utbetalningen av föräldrapenning samt partiell föräldrapenning vad som föreskrivs i 18 §.

Överlåter barnets mor sitt barn i avsikt att ge bort det som adoptivbarn eller har barnet omhändertagits enligt barnskyddslagen och modern inte längre deltar i skötseln av barnet, skall ett i 6 § 1 mom. socialvårdslagen avsett kommunalt organ eller en i 1 mom. nämnd byrå avgiftsfritt och omedelbart underrätta folkpensionsanstaltens byrå härom.

18 b §

Om barnets moder på grund av sjukdom

blir oförmögen att sköta sitt barn på det sätt som avses i 23 a § 1 mom. sjukförsäkringslagen eller om hon dör, betalas föräldrapenning till barnets fader för bestämda tidsperioder i efterskott i rater som omfattar 25 vardagar från och med den vardag som följer på den dag modern insjuknat och de nio därpå följande vardagarna eller från och med den vardag som följer på moderns dödsdag. Därvid skall en anmälan om utbetalning av föräldrapenning till fadern omedelbart göras skriftligen hos folkpensionsanstaltens byrå. I

övrigt gäller i fråga om anmälningsskyldigheten vad som föreskrivs i 18 §.

— — — — —
Överlåter fadern sitt barn i avsikt att ge bort det som adoptivbarn, skall socialnämnden eller i 18 a § 1 mom. nämnd byrå avgiftsfritt och utan dröjsmål underrätta folkpensionsanstaltens byrå härom.

_____ Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003

Helsingfors den 19 december 2002

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Regeringssekreterare Minna Levander

Nr 1155

Statsrådets förordning om statskontoret

Given i Helsingfors den 19 december 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 3 och 6 § lagen den 15 februari 1991 om statskontoret (305/1991) och 8 § 2 mom. statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994), av dessa lagrum de förstnämnda sådana de lyder i lag 903/2002 och det sistnämnda sådant det lyder i lag 281/2000:

Organisation

1 §

Statskontorets verksamhetsorganisation består av verksamhetsområden samt av andra enheter som är direkt underställda generaldirektören. Om uppgifterna, organisationen och beslutsfattandet inom enheterna bestäms närmare i arbetsordningen.

Vid statskontoret finns en delegation som stöder ämbetsverkets strategiska planering. Delegationen består av generaldirektören och högst sju andra medlemmar, av vilka en medlem är en person som statskontorets personal har utsett inom sig. Finansministeriet utser på framställning av statskontoret de övriga medlemmarna i delegationen för en viss tid, dock högst för fyra år.

Statskontoret kan som stöd för planeringen och relationerna till kund- och intressentgrupper inom sina verksamhetsområden till-sätta också andra delegationer, om vilka bestäms i arbetsordningen.

2 §

Chef för statskontoret är en generaldirektör.

Vid statskontoret finns dessutom annan personal.

Behandling av ärenden

3 §

Generaldirektören skall leda statskontorets verksamhet och ekonomi. Generaldirektören skall svara för att statskontorets verksamhet och ekonomi ordnas på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat samt särskilt för att resultatmålen nås liksom även för rapportering om verksamheten och ekonomin. Generaldirektören skall följa utvecklingen inom statskontorets verksamhetsområde samt vidta åtgärder för att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

Utöver det som föreskrivs i lagen om statskontoret beslutar generaldirektören

1) om statskontorets allmänna riktlinjer för verksamheten och detaljerade resultatmål för statskontorets verksamhet och ekonomi inom ramen för de resultatmål som finansministeriet fastställt,

2) om statskontorets verksamhets- och ekonomiplan samt budgetförslag,

3) om åtgärder för genomförande av statskontorets mål,

4) om förslag till avgiftsbeläggning av statskontorets prestationer och grunderna för avgifterna vilket överlämnas till finansministeriet,

5) om utnämningar vid statskontoret enligt vad som bestäms närmare i arbetsordningen, samt

6) om andra ärenden som är vittsyftande och av principiell betydelse för statskontoret.

Generaldirektören undertecknar statskontorets bokslut och de handlingar som hänför sig till det.

4 §

Övriga tjänstemän i förmansställning vid statskontoret skall svara för att den verksamhet och ekonomi som de leder sköts på ett ändamålsenligt sätt och ger resultat samt för att de mål som ställts upp för verksamhetsenheten eller verksamhetsområdet uppnås. De skall följa den allmänna utvecklingen gällande den verksamhet som de leder och ta initiativ till att genomföra nödvändiga reformer och förbättringar.

5 §

Vid statskontoret finns en pensions-skyddsnämnd, som preliminärt behandlar sådana pensionsärenden som är av principiell karaktär eller i vilka de beslut som fattas har särskild betydelse för tillämpandet av pensionsbestämmelserna i andra motsvarande fall eller i vilka det är fråga om beviljande av extra pension.

Till pensionsskyddsnämnden hör chefen för personalavdelningen vid finansministeriet som ordförande samt fyra andra medlemmar som känner till pensionsärenden och som finansministeriet förordnar för tre år i sänder. Finansministeriet förordnar en av medlemmarna till vice ordförande.

Pensionsskyddsnämnden är beslutförför om ordföranden eller vice ordföranden och två andra medlemmar är närvarande.

Finansministeriet fastställer arvoden för medlemmarna i pensionsskyddsnämnden.

Behörighetsvillkor

6 §

Behörighetsvillkor för generaldirektören är högre högskoleexamen, god förtrogenhet med statskontorets verksamhetsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet.

Behörighetsvillkor för tjänstemän i förmansställning som är direkt underställda generaldirektören är högre högskoleexamen, förtrogenhet med det verksamhetsområde som de leder samt i praktiken visad ledarförmåga.

Bestämmelser om tjänster och tjänsteförhållande

7 §

Generaldirektören utnämns av statsrådet. Om utnämning till andra tjänster och anställande av personal i arbetsavtalsförhållande bestäms i arbetsordningen.

Generaldirektören kan ge en tjänsteman som uppfyller behörighetsvillkoren i 6 § 2 mom. förordnande till chef för ett verksamhetsområde eller för någon annan enhet som är direkt underställd generaldirektören.

8 §

Generaldirektören beviljas tjänstledighet av statsrådet. Om det är fråga om tjänstledighet som varar högst två år eller som grundar sig på lag, förordning eller tjänstkollektivavtal, beviljas den dock av finansministeriet.

9 §

Om utnämning till tjänsteförhållande för viss tid beslutar i fråga om generaldirektören finansministeriet, om tjänsteförhållandet varar högst ett år, och statsrådet, om tjänsteförhållandet varar över ett år.

I andra fall bestäms i arbetsordningen om utnämning till tjänsteförhållande för viss tid och anställande i arbetsavtalsförhållande för viss tid.

10 §

Finansministeriet förordnar på framställning av statskontoret ställföreträdare för statskontorets generaldirektör. Övriga vikariarrangemang bestäms i arbetsordningen.

Särskilda bestämmelser

11 §

Statskontoret kärar och svarar på statens vägnar samt bevakar statens fördel och rätt i alla ärenden som hör till dess verksamhetsområde.

En tjänsteman vid statskontoret som har avlagt juris kandidatexamen har rätt att i ärenden som avses i 1 mom. utan särskilt bemyndigande bevaka statens fördel och rätt vid domstolar, ämbetsverk och förrättningar samt att härvid företräda statskontoret.

En tjänsteman vid statskontoret, som har förordnats av generaldirektören, har rätt att i inteckningsärenden utan särskilt bemyndigande företräda statskontoret hos inteckningsmyndigheten.

Helsingfors den 19 december 2002

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Ikraftträdande

12 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 1 mars 1991 om statskontoret (306/1991) jämte ändringar.

Konsultativ tjänsteman Petri Syrjänen

Nr 1156

Finansministeriets förordning**om ändring av 1 § finansministeriets beslut om statskontorets avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets beslut av den 15 december 1993 om statskontorets avgiftsbelagda prestationer (1250/1993) 1 §, sådan den lyder i förordning 445/2000, som följer:

1 §

Följande prestationer är sådana i 6 § lagen om grunderna för avgifter till staten nämnda avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer för vilka statskontoret uppbär avgifter enligt självkostnadsvärde:

- 1) service för statens bostadsfond i samband med upplåning och skötseln av skulder,
- 2) uppbörd och redovisning när det gäller löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie,

3) uppbörd och redovisning när det gäller arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremier hos statens affärsverk,

4) skötseln av ersättning för personskador och trafikskador som rovdjur orsakar, samt

5) skötseln av ersättningsverksamheten i fråga om skador som hjortdjur orsakar trafik.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 18 december 2002

Finansminister *Sauli Niinistö*

Konsultativ tjänsteman Petri Syrjänen

Nr 1157

Finansministeriets förordning

om ändring av 2 § finansministeriets förordning om förvaltning av aktier, andelsbevis och andra värdepapper som ägs av staten

Given i Helsingfors den 18 december 2002

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets förordning av den 21 mars 2001 om förvaltning av aktier, andelsbevis och andra värdepapper som ägs av staten (262/2001) 2 § 1 mom. som följer:

2 §

Statens ämbetsverk och inrättningar förvaltar sådana av staten ägda värdepapper som medför besittnings- eller nyttjanderätt, om inte något annat följer av 2 § förordningen om förvärv, besittning och skötsel av statlig fastighetsförmögenhet (1070/2002). Övriga

värdepapper som ägs av staten förvaltas endast av ministerierna, om inte vederbörande ministerium beslutar något annat.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 18 december 2002

Finansminister *Sauli Niinistö*

Konsultativ tjänsteman Petri Syrjänen